

Хвилююча подія

Справа життя

Алла Григорівна ЛІГОСТАЄВА нагороджена почесною візною «За жертвну працю». Нагороду від Департаменту охорони здоров'я ЛОДА та Львівської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України їй вручила директор Ірина Володимирівна МИКИЧАК.

Щирі слова подяки за чуйне добре серце, турботливі руки, терпіння, милосердя говорили всі – і товариші по роботі, і члени профспілки, і директор департаменту: у Алли Григорівни – особлива робота. Вона віддавала і віддає тепло свого серця, вміння своїх рук, знання і професіоналізм покинутим діткам з особливими потребами. Алла Григорівна понад 30 років працює головним лікарем комунального закладу Львівської обласної ради «Будинок дитини № 1 для дітей з ураженням центральної нервової системи».

Низький уклін Вам за це, Алло Григорівно!



...Квіти, подарунки, нагороди. А спомин несе ген – у ті роки, коли прийшла сюди вперше

Історія становлення закладу стала історією її життя. Колись це був сиротинець. Збереглися журнали обліку дітей ще з 20-х років. Тепер тут 110 ліжок. Тут постійно живуть, виховуються, навчаються та лікуються діти до 3-х, діти інваліди до 4-х років. Вона завжди старалася робити так, щоб заклад і колектив були сім'єю для дітей. Психологічної сумісності між дітьми, між персоналом і дітьми надавала багато значення. Ніколи не були поза увагою і надання медичної допомоги і виховання дітей. Тепер уже відпрацьована чітка система реабілітації, яка включає в себе застосування методів фізіотерапії, лікувальної фізкультури та масажу. Є можливість проводити фізичну реабілітацію і дітей старших 4-х річного віку, батьки яких опинилися в скрутному становищі. У Будинку

На урочисту подію зібрався весь невеличкий колектив. Як завжди, Алла Григорівна – у центрі за столом. Але сьогодні вона не проводить зібрання, не дає настанови, Сьогодні вона – винуватиця свята. Просто мовчить і слухає:

«Ваша робота у лікуванні і утриманні дітей є проявом високого почуття мудрості, людяності, ширості та небажуджості до їх долі».

«Ваші надзвичайна чесність, принциповість, прямота і працелюбність опромінюють і нас цими якостями».

«Прийміть щирі вдячність за небажудже ставлення до проблем дітей, які залишилися без батьківського тепла».

«Щира подяка Вам за виплеканий Вами колектив працівників, за те, що вони створюють атмосферу справжньої родини, створюють тепло і затишок, якого так потребує малеча».

«Ми пишаємося тим, що нам випала можливість працювати з Вами. Нехай поруч з Вами і надалі завжди будуть люди, яким потрібна Ваша турбота, Ваша весела вдача, Ваша любов. Ви не можете інакше. І нехай помічниками на цьому шляху будуть здоров'я та удача».

«Низький уклін, Вам Алло Григорівно, щира подяка за титанічну працю, недоспані ночі, співпереживання і турботу про інших».



Шановна Алло Григорівно!

Понад 30 років своєї трудової діяльності присвятили Ви Будинку дитини №1.

Хочемо сказати величезне спасибі за той вагомий внесок, який Ви зробили за роки керівництва закладом, віддаючи свої знання, досвід, душу та серце колективу, дітям, позбавленим батьківського піклування, створюючи домашню, затишну атмосферу в ньому.

Сьогодні ми вітаємо Вас з виходом на заслужений багатьма роками жертвової праці відпочинок.

Для нас Ви залишаєтесь членом колективу, адже ми будемо пам'ятати Ваші мудрі поради та наслідувати їх.

Нехай вихід на відпочинок принесе Вам максимум життєвих задоволень, тепле спілкування з близькими і нові захоплення.

Нехай здоров'я і настрої завжди будуть на висоті.

З повагою та вдячністю колектив Будинку дитини № 1

дитини функціонують добре оснащені кабінети лікувальної фізкультури та масажу, «Сенсорна кімната», логопедичні кабінети, методичний кабінет, в яких працює висококваліфікований досвідчений медичний та педагогічний персонал. А для дітей з ДЦП проводиться лікування в Інституті проблем медичної реабілітації в реабілітаційному центрі «Еліта», та в Центрі розвитку дитини НРЦ «Левеня». Працює і педагогічний персонал: вихователі, логопеди, музичний керівник. Проводяться ранки, відкриті заняття, святкування дня народження дітей.

Попри те, що робила все, щоб дітям добре було тут, завжди шукала їм сім'ю. Була щаслива разом з ними, коли хтось повертався у рідну, чи коли знаходились прийомні батьки. Тепер усиновлення, дякувати Богу, почастішали.

А як тишити кожен приїзд меценатів! Правда приїжджають вони здебільшого на свята. А дитина потребує уваги щодня, бо кожна з них – маленька індивідуальність, яка формує свій світогляд та ставлення до людей. Дитина, як ніхто, відчуває тепло і ласку. Вона, хоч ще маленька, та вже здатна відрізнити добро від фальші. На жаль, не всім їм поталанило мати щасливе і безтурботне дитинство. І Алла Григорівна завжди знала, що на її долю випало зігрівати теплом свого серця і увагою тих юних співгромадян, життя яких не схоже на добру казку.

Завжди з особливою шаную ставилася до свого колективу. Для неї люди з якими працює – це люди особливо душевного складу. Не кожен зможе працювати тут. Добре серце – ось, головне, що потрібно мати людині. А коли багато добрих сердець – з'являється посмішка на сумному личку дитини.

Хтось із відомих сказав, що дорожче всіх титулів добре серце. Робити людям тільки добро, йти до людей зі щирим серцем і бути справжнім професіоналом у своїй справі і було кредом упродовж всієї її професійної діяльності.

Вітаємо!

3 ювілеєм!

БИЛОЗІР Галину Іванівну – бухгалтера Радехівської районної організації профспілки працівників охорони здоров'я України

ГНАТЕЙКА Олега Зиновійовича – директора Інституту спадкової патології Національної академії медичних наук України

ДУМАНСЬКУ Марію Прокопівну – бухгалтера первинної профспілкової організації КП лікарні швидкої медичної допомоги

МОСКВЯКА Євгена Йосиповича – головного лікаря комунального некомерційного підприємства лікарня «Госпіс» м. Львова

МУДРИК Наталію Олександрівну – бухгалтера первинної профспілкової організації Добровірської міської лікарні

ОБРАНЦЯ Василя Романовича – головного лікаря Комунального некомерційного підприємства «8-а міська клінічна лікарня м. Львова»

ПЕТРИВА Ігоря Володимировича – голову первинної профспілкової організації Бориславського медичного коледжу

ТИМУСЯ Мирослава Ярославовича – голову Бродівської районної організації профспілки працівників охорони здоров'я України

ОСЕЧКО Світлану Зеновійну – бухгалтера первинної профспілкової організації Новороздільської міської лікарні

Хай Вас зіграє любов близьких людей, буде надійною підтримка колег, частіше посміхається доля, на душі буде світло й радісно.

Живе пам'ять про гідну людину

10 серпня виповнилося 100 років з Дня народження колишнього ректора ЛНМУ імені Данила Галицького Михайла Васильовича ДАНИЛЕНКА.

Відомий учений-хірург і педагог, який народився в селянській родині вимушених переселенців, виховувався в школі-інтернаті і зміг досягти видатних висот у вітчизняній медичній науці та практиці. Після закінчення у 1941 році військово-медичного факультету медичного інституту пішов на фронт військовим лікарем і був ним до закінчення війни. Згодом, вже в мирний час працював на відповідальних посадах у сфері охорони здоров'я, був радником Міністра охорони здоров'я Кореїської народно-демократичної республіки 1953-1955 роках. Львівський медінститут очолював у 1964 році. Поруч з адміністративною роботою займався науковими дослідженнями та лікарською практикою. Основні наукові напрями: хірургія серця та судин, загальна хірургія та анестезіологія, реанімація та інтенсивна терапія, історія медицини та вищої освіти. За ініціативи Михайла Даниленка була створена кафедра торакальної хірургії, яка стала одним із центрів серцево-судинної хірургії в Україні. 12 липня 1966 року у Львові вперше Михайло Даниленко провів операцію на «сухому серці», підготовка до якої тривала більше року.

Автор 376 наукових праць, серед яких 10 монографій та посібників. Підготував 15 докторів та 62 кандидатів медичних наук. Був членом правління низки хірургічних товариств, дійсним членом Міжнародного товариства хірургів (1978 р.), членом редакційних рад багатьох професійних журналів, декількох спеціалізованих рад. Нагороджений 7 орденами та 12 медалями.

Член-кореспондент Академії медичних наук України (обраний 05.04.1993 р. за спеціальністю хірургія), член-кореспондент НАН України (1992 р.), член-кореспондент РАМН (1975 р.), доктор медичних наук (1959 р.), професор (1960 р.), Заслужений діяч науки і техніки України (1968 р.), почесний доктор наук Печського медичного університету (Угорщина, 1974 р.), Герой Соціалістичної праці, ректор Львівського державного медичного університету ім. Д. Галицького (1964 р.-1981 р.), науковий консультант кафедри госпітальної хірургії університету (до 2002 р.).

Помер 17 листопада 2002 року у віці 84 роки, а пам'ять про цю гідну людину живе і донині.

